

[Korsgaard.]

Betydning. Dette var altsaa, hvad jeg havde at sige om; hvorledes den konservative Vælger skal forholde sig.

Jeg vil dernæst gerne berøre noget, der strejfer det personlige. Det blev nævnt i Gaar, dèr lod jeg det ligge, men naar Ordføreren for et saa stort Parti som Venstre tager det op, saa maa jo virkelig min lille Person med Hensyn til Principper spille en vis Rolle, og jeg maa da gøre det ærede Medlem Hr. Krag opmærksom paa, at ikke faa Gange har der i Skanderborg Amt været flere at vælge imellem, saa man var aldeles ikke, hvis man vilde stemme konservativt, nødsaget til at stemme paa mig. Men i øvrigt burde ogsaa det ærede Medlem vide, at Frihed ligger ikke i, om Vælgerne kun vil have een Mand eller de vil have flere; det er noget, Vælgerne bestemmer, og naar der paa et givet Tidspunkt i Skanderborg Amt kun var Ønske om at have den ene, saa kan jeg dog ikke fremtrylle, at de skal have en til. Lovforslaget, som det vil blive, naar det er vedtaget med de Ændringer, der foreslaas, gør en Indskrænkning i den Valgfrihed, man nu har, og det er jeg i og for sig imod, men da jeg godt kan erkende, at denne Valgfrihed kan misbruges, ja, saa har det ikke været saa kæmpestor en Sag for mig, at jeg ikke har kunnet gaa med dertil; men personlig havde jeg hellere set, at man var blevet ved det gamle.

Jeg vil saa gerne erindre det ærede Medlem Hr. Krag om, at ved Valgordningen af 1928, var det vist, gav man Køb med Hensyn til, hvor meget Indflydelse det skulde have, at en Egn var tyndt befolket. Jeg forstaar, at det ærede Medlem ikke finder, at der er nogen Anledning til at opholde sig ved den Ting mere. Jo, det synes jeg der er i allerhøjeste Grad. Dels var det en Handling, som jeg ikke mener, man kan karakterisere paa helt rigtig Maade fra denne Talerstol. Men dels vender den sig voldsomt imod en hel Del af det, som det ærede Medlem argumenterede med i Dag; for naar det dengang ikke spillede nogen afgørende Rolle, om en Kreds er tyndt befolket eller ikke, hvorfor skulde det saa gøre det i Dag? Som Loven nu engang er blevet, altsaa i ikke ringe Grad ved konservativt Initiativ eller Medvirken, eller hvad man vil kalde det, faar de tyndere befolkede Egne en stærkere personlig Repræsentation end efter det oprindelige Forslag, og det synes jeg efter Omstændighederne maa siges at være al Ære værd.

Jeg maa gentage ud fra den samme Betragtning som i Gaar, at naar Venstre kan

tillade sig det, som det tillod sig over for det konservative Parti ved Fremsættelsen af Forslaget af 1928 og den Argumentation, som senere er fremført her i Tinget, saa kan jeg ikke tro paa Idealisme i dette Forhold. Det ærede Medlem Hr. Krag kan ikke føre det fjerneste Bevis for, at Rigsdagen ikke vilde være lige saa opdelt i Partier, hvis vi havde Enmandskredse, som den er nu. Han kan heller ikke føre Bevis for, at man ved Valg i Enkeltmandskredse under alle Omstændigheder har større Sikkerhed for, at et enkelt Parti kan raade og raade paa et saadant Grundlag, at man dog er saa nogenlunde sikker paa, at det ogsaa har Vælgernes Flertal bag sig, end ved Forholdstalsvalg.

Det er ogsaa ganske betegnende, at det eneste Parti, som holder paa Nødvendigheden af at bevare Enmandskredse, enten rent eller med nogle faa Tillægsmandater, er det Parti, som til Dato har haft politisk Fordel deraf. Naar det er det eneste Parti, der fremsætter den Anskuelse, at Enmandskredse er saa glimrende, maa man have Lov til deraf at slutte, at det har sin naturlige Forklaring i, at de har Fordel deraf, for hvorfor skulde dette Parti ellers være det eneste, som holdt paa det!

Hvad angaar det ærede Medlems Frygt for de mange Partier, skal jeg sige, at det kan ikke være afgørende, om der er en hel Masse Partier herinde. Det afgørende maa være, om der er regeringsdygtige Partier, og det har der jo været hele Tiden lige fra Valglovens Vedtagelse, men naturligvis kun ud fra den Betragtning, at den siddende Regering, hvis den ikke selv har Flertallet bag sig, opfører sig en Smule politisk anstændigt. Det kneb det med i en vis Periode, og derfor gik det galt; men ingen kan med Rette paastaa, at der siden 1929, i hvilken Periode intet politisk Parti har haft Flertal alene, ikke har været Fasthed nok i Ministerierne. Der har snarere været for meget. Jeg maa saaledes anse det for meget beklageligt, at det radikale Parti, hvad angaar Forsvarsspørgsmaalet, efter mine Begreber har en Indflydelse, de ingenlunde burde have, hvad der er Aarsag til, at Forholdene ikke ligger meget bedre i Dag, end de gør. Derigennem er der skabt en Styrke, en unaturlig Styrke, men altsaa dog en Styrke, saa naar man ud fra Kendsgerningerne vil ræsonnere sig til, at den nuværende Valgordning ikke skulde kunne give Regeringen, der politisk var stærke nok, har Begivenhederne slet ikke givet dette Argument noget Medhold.

Jeg skal dernæst, formentlig til Slut,